

Cemaatî sıkıntılar ve kader

Tire'den Refik Koyu: "Cemaatî sıkıntılarda kaderin hissesi nedir? İşi kadere vererek sorumluluğu atmak olur mu?"

KUSUR NEFSİME AİTTİR

İşi kadere vererek sorumluluktan kurtulma gibi bir kavram bizim lüğatimizde yoktur.

Sorumluluğu başkasına yıkma gibi bir meşrû tavırdan da söz edemeyiz.

Sorumlu ne kader, ne başkası! Sorumlu benim nefs-i emmaremdir dememiz en doğrusu!

Öyle ya, nefsim varken başkasını neden mes'ul bileyim ki?

Çünkü her ikisinden de nefs-i emmaremi tebrie etme ve temize çıkarma manası çıkar ki, bu bir vahamettir. Çünkü nefs-i emmarem cümleden ednadır.

Vazife ve dâvâ ise nefsimden alâdır!

Şahs-ı manevinin gidişatına ayak uyduramamış isem eğer -ben kendi şahsımı kast ediyorum- kusur bendedir derim, demeliyim. Bundan şahs-ı maneviye mes'ul bilemem!

Kaldı şeytan!

Şeytanın öyle bir gizli örgütü var ki, bizim dünyamızda CIA gibi, Soros gibi fitne işinde uzmandır!

Şeytanın mes'uliyeti varsa da, onun hesabı kitabı ayrıdır.

Ben Nur Talebesiysem eğer, suçu kusuru şeytana vererek veya kardeşime yıkarak ya da kadere atarak, kendi nefsimi kusurdan takdis edemem!

O zaman kusur bendedir!

NEFSİMİ İTHAM ETMELİYİM

Yani şöyle düşünmeliyim:

Bu sıkıntıda benim kusurum nedir?

İnatçı mıyım, garazkâr mıyım, tarafgir miyim, haris miyim, hasud muyum, iradesiz miyim, düşüncesiz miyim, faziletfüruş muyum, kendimi beğenmiş miyim?

Bunlardan biri ya da bir kaç olabilir. Eğer kendi içime dönersem ve kendimi yargılasam kusurumun ne olduğunu anlarım.

Çünkü Üstadım diyor ki: “Nefsini itham eden, kusurunu görür. Kusurunu itiraf eden, istiğfar eder. İstiğfar eden, istiâze eder. İstiâze eden şeytanın şerrinden kurtulur.”¹ Yok, eğer hep kusuru başkasında ararsam ve kendi nefsimi kusurdan tenzih edersem, başka tokat aramama ne hacet? Bu halin kendisi benim için ayn-ı tokat değil mi?

İSTİKAMET İÇİN DUÂYA İHTİYACIM VAR

Öyleyse bir tek şeye ihtiyacım var:

İstikamet, istikamet, istikamet...

Hadiseler eksik olmaz. İmtihanların arkası kesilmez. Elekler bitmez!

Bunun için kardeşlerimden duâ istemeliyim.

Her imtihanda istikamette kalabilmek, her elekte makbul yerde olabilmek, her çalkantıda doğru yerde durabilmek gerçekten bir lütf-u İlâhî...

Eğer eğrilirsem sadece kendim eğrileyim, başkasına kötü model olmayayım.

Bunun için de kardeşlerimden duâ istemeliyim.

ŞİDDETLİ ELEKLERDEN GEÇİYORUZ!

Üstad Hazretlerinin, Risale-i Nur’dan istimdat eden herkesi yürekten titreten şu sözü kulaklarımızda değil, yüreklerimizde küpe olmalı:

“Siz bu şiddetli imtihana girmek ve inceden inceye sizi kaç defa altın mı, bakır mı diye mehenge vurmak ve her cihette sizi insafsızca tecrübe etmek ve ‘Nefislerinizin hisseleri ve desiseleri var mı, yok mu?’ üç dört eleklerle elenmek; hâlisâne, sırf hak ve hakikat namına olan hizmetinize pek çok lüzumu vardı ki, kader-i İlâhî ve inâyet-i Rabbâniye müsaade ediyor.”²

Ben Őimdi mahŐere bakıyorum:

Elimdeki nimetin deęeri nispetinde sorumluluęumun yüksek olduęunun farkında değil miyim yoksa, diyorum ve titriyorum!

Sorumluluęum nispetinde mahŐerde hesabım, sorgum ve yargı Őiddetim artacak!

Kur'ân, "Biz resul göndermedikçe azap etmeyiz"³ buyuruyor.

Bu âyetin mefhum-u muhalifi: "Biz resul gönderirsek azap edebiliriz" demektir.

Çünkü resulün tebliği ile birlikte sahip olduğunuz nimet, katlandıkça katlanıyor!

İman, ihlâs, istikamet, sadakat, uhuvvet, tevazu, nezahet, afv, safh, müsbet hareket, mahviyet, tesanüt, ittihad, ittifak, muhabbet, isar, fenafil'l-ihvan gibi pırlanta Kur'ân faziletlerini ehil bir irŐad kutbundan ders almıŐım!

Keza küfre ve zulme edna bir meylin zararını, kinin, garazın, ucun, yeisin, riyanın, gıybetin, kafa fenerine itimadın, hazz-ı nefsin, enaniyetin, menfi ihtilâfın, adavetin, tenkidin, hubb-u cahın, teveccüh- âmmenin reziletlerini bir Ferid-i Devran'dan öğrenmiŐim!

Haliyle, imtihanım Şiddetli, eleklerim insafsız olacak!

Kadere onun için sığınıyorum.

Ben duânıza muhtacım!

Dipnotlar:

1- Lem'alar, s. 91.

2- Őuâlar, s. 448; Tarihçe-i Hayat, s. 519.

3- İsrâ Sresi: 15.